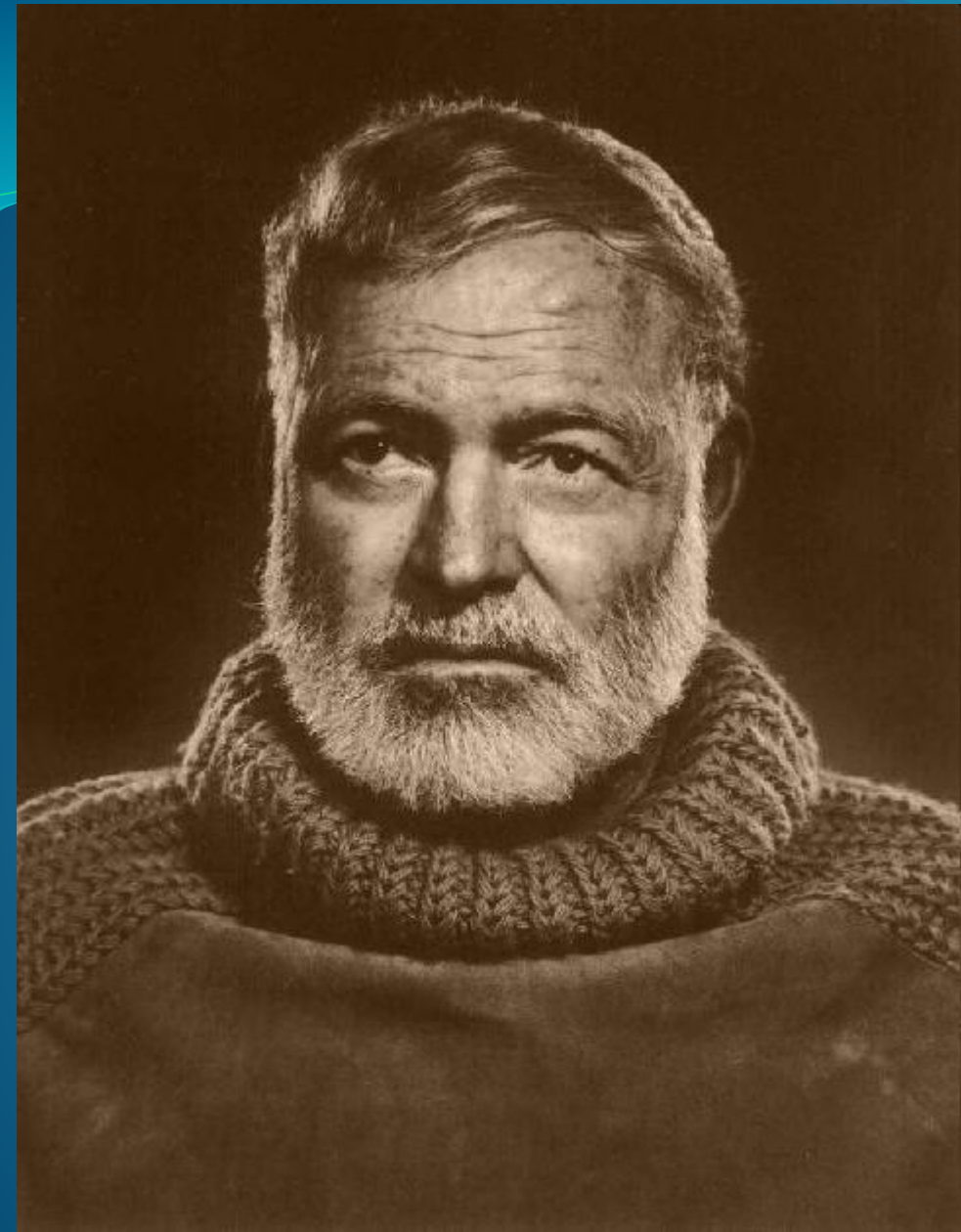

Эрнест Хемингуэй

1899-1961

-
- “Все хорошие книги сходны в одном, - когда вы дочитаете до конца, вам кажется, что все это случилось с вами, и так оно всегда при вас и останется: хорошее или плохое, восторги и печали, и сожаления, люди и места”

- Э. Хемингуэй

- Його батько, Кларенс Едмонта Хемінгуей (1871-1928), був лікарем, а мати, Грейс Холл (1872-1951), присвятила життя вихованню дітей. У сім'ї крім нього ще було 5 братів і сестер: Марселіна (1898-1963), Урсула (1902-1966), Меделін (1904-1995), Керол (1911-2002), Лестер (1915-1982).

Улюбленими заняттями в дитинстві були читання книг, рибалка і полювання, любов до яких Хемінгуею прищепив батько.

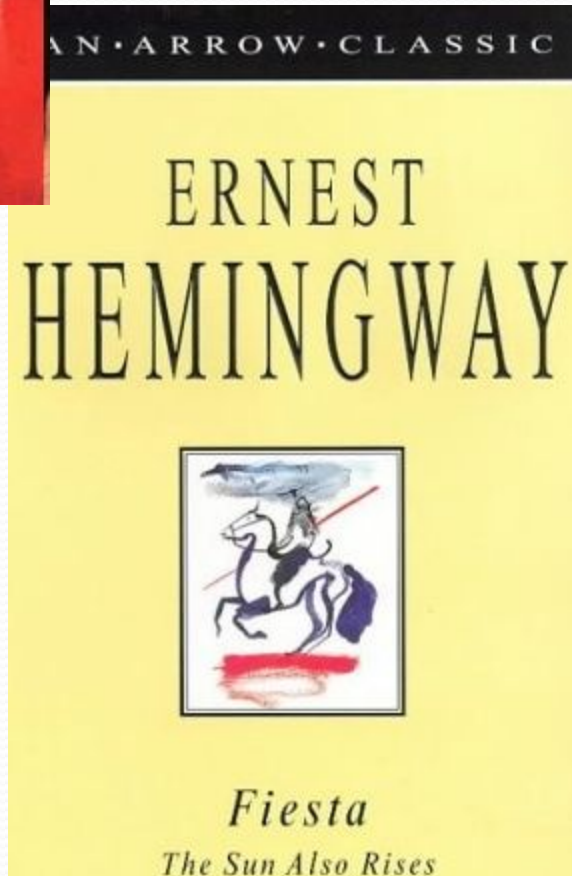
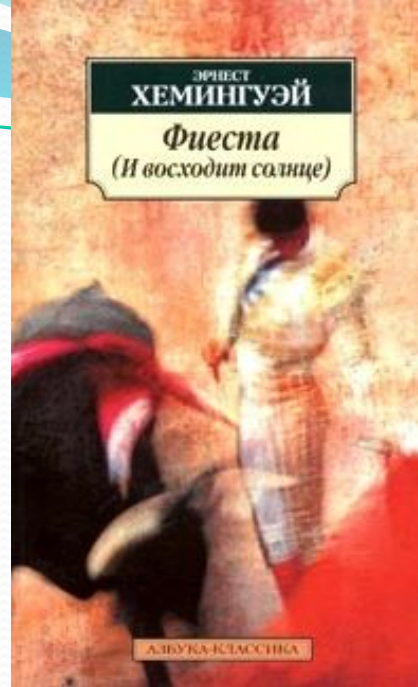
Будучи від природи здоровим і сильним юнаком, Хемінгуей активно займався боксом і футболом.

- Літературне покликання проявилось ще в шкільні роки, де він дебютував у невеликій шкільній газеті. В основному це репортажі про спортивні змагання, концерти. Особливо популярними були єхидні нотатки про «світського життя» Оук-Парку.
- Всі ці перші літературні спроби давалися Ернесту без особливих зусиль. І вже в ті роки він твердо вирішив стати письменником.
- Перші оповідання були надруковані в шкільному журналі «Скрижаль» в 1916 році.
- Влітку 1916 року, після шкільних занять Ернест, прагнучи завоювати незалежність від батьків, вирушає з приятелем в самотійну подорож до Північного Мічиган. Там він переживає масу вражень, які пізніше увійдуть в багато твори письменника.

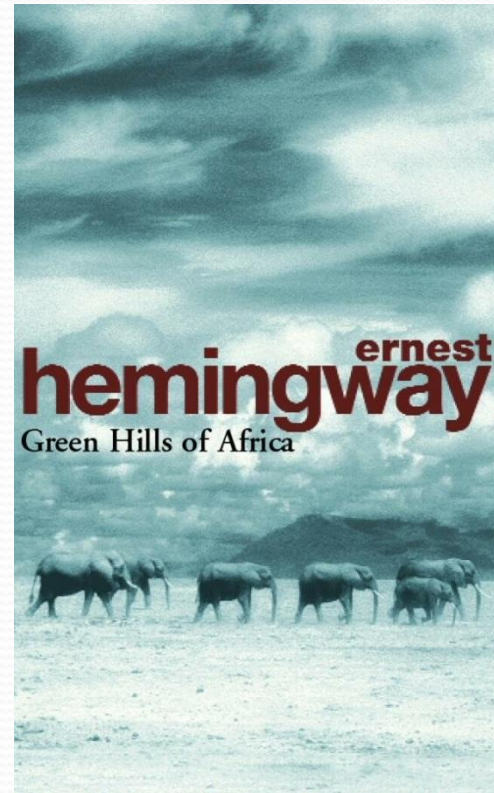
- Після випуску зі школи він вирішив не вступати до університету, як цього вимагали батьки, а переїхав у Канзас-Сіті, де влаштувався працювати у місцеву газету «Star». Тут сформувався його літературний стиль і звичка бути завжди в центрі подій. Працювати довелося поліцейським репортером - Ернест знайомився з кублами, стикався з повіями, найманими вбивцями, бував на пожежах та подіях.
- У травні 1918 року Хемінгуей відправився до Європи для участі в першій світовій війні. Він записався в санітарний поїзд, що прямував до Італії. А 8 липня 1918 року був тяжко поранений, переніс 12 операцій. Завершивши лікування, служив в піхотних військах.

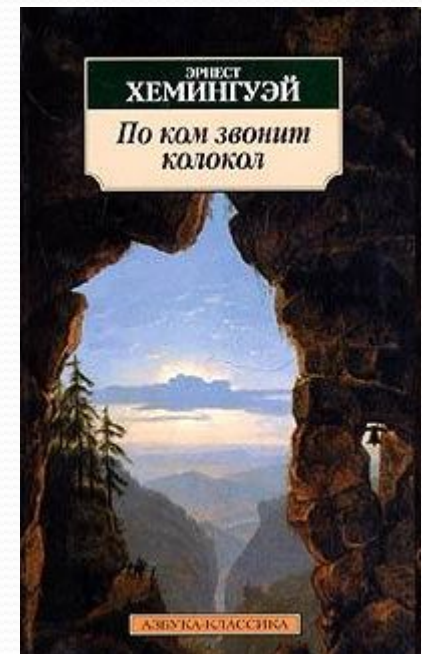
- Вернувшись в Америку после подписания перемирия, с 1920 года работает журналистом, в качестве корреспондента отправился в Париж. Именно за границей в Дижоне в 1923 году выходит его первая книга “Три рассказа и десять стихотворений”. Там же в 1926 году выходит его роман “И восходит солнце” («Фиеста» - романа о «потерянном поколении» молодых людей, живших во Франции и Испании 1920-х годов).

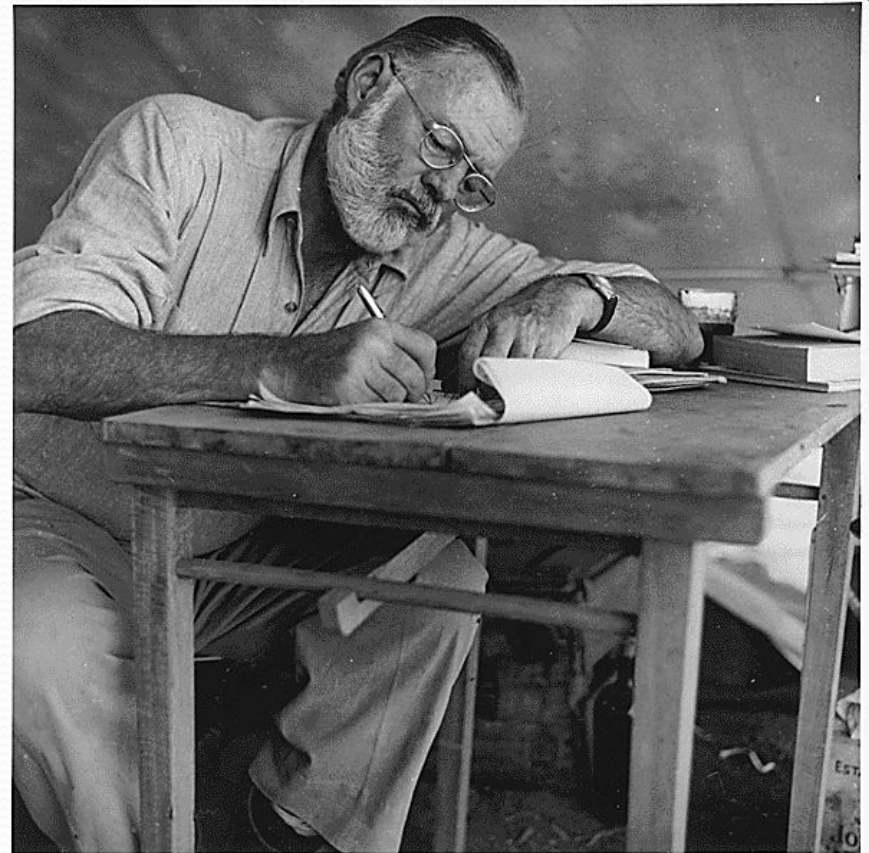
- У романі "Прощай зброя", написаному в 1929году, автор показує, як війна обесчеловечиваюча людини, показує справжнє ставлення італійського народу до війни, історія нещасливого кохання американського добровольця та англійської медсестри, що розвивалася на тлі боїв Першої світової війни
- Хемінгуей ненавидить війну, тому що розуміє, що вона ведеться в інтересах правлячих класів. Його книга "Зелені пагорби Африки", написана в 1935 році, є спроба осмислити своє місце в житті і в літературі.

- В середині 30-х років він вступає до лав борців з фашизмом, а в 1936 році відправляється в Іспанію, де разом з іспанським народом захищає республіку. Це визначає новий підйом у творчості Е. Гемінгвея.
- У 1938 році він пише п'єсу "П'ята колона", ряд оповідань, в тому числі "Старий у моста", а в 1940 році роман "По кому дзвонить дзвін". Головними героями цих творів є люди, які приносять в жертву своє особисте життя заради суспільних інтересів.

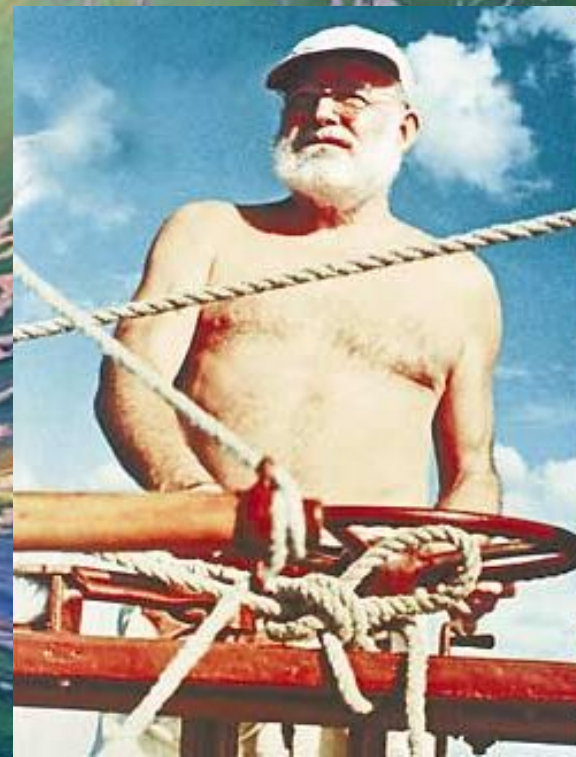
- У 1939 році вибухнула Друга світова війна. Хемінгуей працює військовим кореспондентом. Він вважає, що його як письменника будуть слухати мільйони людей, і він публічно висловлює своє ставлення до цієї війни. У 1941 році Німеччина, порушивши пакт про ненапад, перейшла межі Радянського Союзу. І відразу ж Хемінгуей посилає радянському уряду телеграму: "Народ Радянського Союзу своєю боротьбою захищає всі народи, опірні фашистському поневоленню".

- Після того як США в грудні 1941 року вступили в другу світову війну, письменник рвався на фронт, але уряд США не дозволив йому брати участь у військових діях в Європі. Отримавши відмову, Хемінгуей оселився на Кубі, і щоб хоч якось брати участь в боротьбі з фашизмом, він переобладнав свій катер "Пілар" для полювання за німецькими підводними човнами. Після смерті письменника дружина опублікувала його роман "Острови в океані", в якому письменник розповідав про події того часу.

● Після війни Хемінгуей живе на Кубі, багато пише, але майже нічого не видає, зрідка виїжджає до Африки і в Європу. Тільки два твори того часу були їм видані "За річкою в затінку дерев" і "Старий і море", саме за цю повість в 1954году письменник отримав Нобелівську премію. Помер Хемінгуей в 1961-му.

- Людина не для того створена, щоб терпіти поразки. Людину можна знищити, але його не можна перемогти.

● Э. Хемингуэй

Старик

- Уважение к рыбе:

- “Рыба, я тебя очень люблю и уважаю. Но я убью тебя прежде, чем настанет вечер”.

- Заботится: “Худо тебе, рыба?”

“Если ты еще не устала, то на самом деле – необыкновенная рыба...”

- “Как хорошо, что нам не приходится убивать звезды!”

- “Жалко рыбу, которой нечего есть. Сколько людей она насытит! Но достойны ли люди ею питаться? Конечно, нет. Никто на свете не достоин ею питаться: поглядите только, как она себя ведет и с каким благородством.”

- “Может быть, грешно было убивать рыбу. Хоть я и убил ее для того, чтобы не умереть с голоду и накормить еще уйму людей.”

- Старик – частица этого мира природы.

- “Я все равно ее одолею. Хоть это и несправедливо, но я ей докажу, на что способен человек и что он может вынести.”

- “Мне жаль, рыба, что все так получилось. Ты уж прости меня, рыба.”

